

Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014

tilholdssted og hentet mannskap. Russerne ble forfulgt, og den ene ble visstnok skutt - mens den andre kom seg vekk."

II. Strl. § 130.

ved, mot bedre vitende å ha skrevet og latt innta i "8 MAI" for 30. sept. 1949 nr. 18, en artikkel under titelen "Generaldirektør Dietrich Hildisch" i hvilken artikkel han tillegger offentlig myndighet nemlig Oslo Politikammer, Landssvikavdelingen og Justisdepartementet, Fængselsstyret, handlinger de ikke har foretatt. Det heter bl.a.: "Hans arrestasjon ble foretatt på en så brutal måte - han ble trukket opp på en åpen lastebil, - spyttet på i ansiktet og under langsom kjøring fikk mobben i gaten anledning til å håne og skjelle ham ut, - ført til Möllergt. 19, og der fikk han bl.a. to voldsomme spark i maven som forårsaket at han fikk dobbeltsidig lyskebrokk." Videre heter det: "Kostregulativet for "landssvik"-fångene skulde reduseres - " og videre heter det: "Maten kom ofte i kasser som hadde vært benyttet til revefor." Videre heter det: "Hildisch var en sværbygget, kraftig mann som ved arrestasjonen veiet over 100 kg. Da han etter 2 års fångenskap endelig ble løslatt veiet han ca. 52 kg. Denne kollosale avmagring gir et klart bilde av hva denne gamle, syke mann må ha gjennomgått av lidelser i det foreldede fångsel i Möllergt. 19". Endelig heter det: "Döden ble framskyndet - eller endog direkte forårsaket - av den barbariske behandling han legemlig og psykisk ble utsatt for av den norske rettsstat."

Siktete nr. 2, Hansson.

III. Strl. § 130.

ved mot bedre vitende å ha skrevet og latt innta en artikkel under titelen "På Lille-Oust" i "8 MAI" for 30. sept. 1949 nr. 18 i hvilken artikkel hun tillegger offentlig myndighet, nemlig Oslo Politikammers Landssv.avd. og Justisdeptet, Fængselsstyret, handlinger de ikke har foretatt, - det heter nemlig i artikkelen bl.a.: "Om sin tyskföde hustru som ble ranet for allt (hun var ikke medlem av NS og hadde sær-eie)," og "Og sin eneste sönn som omkom etter en 8 timers appell på Ilebu og hvis lik ble puttet i en sekk, lagt på en lasteplan og kjørt vekk."

DOKUMENT nr. 2.

Fra
RIKSADVOKATEN
R.jnr. 5180/1949.

Oslo den 5. oktober 1949.

OH/W

Til d^r herrer Statsadvokater i Oslo,
H e r .

Herned følger et eksemplar av "8 MAI" for 30. f.m.d., idet Riksadvokaten ber de forhold etterforsket som er omhandlet i P. Harsems artikkel "Generaldirektør Dietrich Hildisch". Som det vil sees beskyldes Hjemmestyrkene og/eller Politiet for å ha mishandlet Dietrich Hildisch, myndighetene beskyldes for etter frigjøringen å ha redusert kostregulativet for landssvikfanger "betydelig under det norske regulativ som ble benyttet for politiske fanger under okkupasjonen", og "denne reduksjon ble gjort så brutalt at det ble hungertortur ---. Maten kom ofte pakket i kasser som hadde vært benyttet til revefor."

Videre festes oppmerksomheten ved uttalelsen om at Hildisch's verdifulle innbo ble delvis stjålet, om at det ble sagt at hans hustru som døde ute på Oust-öya, frös ihjel og at ingen leger så til henne, - at Hildisch's död "ble framskyndet - eller endog direkte

forårsaket - av den barbariske behandling han regelmis og psykiisk ble utsatt for av den norske rettsstat," og at hans bobestyrer "sagar nektet ham bidrag til kjøp av legemidler."

Riksadvokaten ber også etterforskning igangsatt i anledning av fru Gyvor Hanssons inserat i samme nr. av "8 MAI". Som det vil sees anføres det der bl.a., at Hildisch's hustru "ble ranet for allt," og at hans sønn "omkom etter en 8 timers appell på Ilebu."

RIKSADVOKATEMBETRET

For Riksadvokaten

O T T O H A F T I N G (sign.)

Påtegn. Sendes m. bil. Oslo Politikammer til behandling o.s.v.

DOKUMENT NR. 7.

Fra H.r.adv. Sven Arntzen og Knut Blom.

Oslo, den 12. desbr. 1947.

FENGSLING

Oslo Politikammer,
Landssvikavdelingen,
herr politinsp. Tage Pettersen, Oslo.

Straffesak mot Dietrich Hildisch.

Ved Oslo Forhørsretts kjennelse av 10. ds. ble fengslingen for åktede forlenget til 20. ds. Overlege Leikvam har samme dag gitt en uttalelse om siktedes helbredstilstand. Jeg vedlegger rettsboken og overlege Leikvams uttalelse.

På grunnlag av de opplysninger som der er gitt, finner jeg etter konferanse med Riksadvokaten å burde be om, at siktede løslates. Forutsetningen må være at han enten blir lagt inn på annet sykehus eller pleiehjem, eller tar bopel hos sin datter på Gust-øya og avholder seg fullstendig fra å vise seg på offentlig sted i Oslo eller andre steder.

Jeg går ut fra at politiet tar opp med overlege Leikvam spørsmål om hvor han skal anbringes og for hvis regning. Den oppnevnte tilsyns mann, H.r.adv. Gunnar Melbye, har nemlig meddelt meg at boet neppe har midler til å bestride noen utgifter til siktede personlig.

K n u t B l o m (sign.)

-----"de utgifter som er forbundet hermed kan ikke belastes delikventfondet. -----

Tage Pettersen (sign.)

Utskrift av legeuttalelse fra overlege Jon Leikvam: -

" -----Han har i mange år vært plaget av fordøyelsesbesvær og måttet holde diett og mest levet av melk og egg. Han magret sterkt av den første tiden og under sitt første oppholdet her, men under oppholdet på Berum sykehus kom han seg ganske bra og han var i bedre kondisjon da han ble satt inn igjen her den 13/6 46. Siden har til stannen vekslet endel. Enkelte dager kan han være forholdsvis kjekk og i godt humør men for det meste har han måttet holde sengen. -----Senkningsreaksjonen holder seg oakt. 40 (normalt under 10) og vi har ikke kunnet finne noen tilfretsstillende forklaring på dette. Han har hatt smerter i brystet og vært litt hes men bronkoskopi viste ikke tegn på noen ondartet nydannelse eller annet som kunne forklare hans plager. Han er temmelig tungbort og har

En mer grovt uriktig og usannferdig erklæring er neppe avgitt fra offentlig hold i Norge, enn fra Rættens første tjener. Man maa huske paa at før i tiden stod Norges Høyester som det ypperste uttrykk for sann sans og rettsinn, legemliggjort i f.eks. justitiarius T H I N Ns person, som Norges eneste gjenlevende, store rettslærde JON SKEIE altid frehevar. I dette landskap er Berg knytt en kolle ! Selv om han har bedrevet endel politisk behagelig juss, og bolet endel med rettsbegrepene til innt. for opport., ja rettsv. Han har maattet bite i sig sin kollega HRdommer Thomas Bonnevies i en bok fremførte beskyllning om med hensikt aa ha holdt tilbake for Stortingets Presidentskap et Promemoria av 15.6.40 som HRs medl hadde utarbeidet. Paal Berg skal for Undersøkelseskommissjonen av 1945 ha forklart, at hann har ref. dette P.M.- Hertil sier Bonnevie paa side 18 i sin bok "Høyesterett og riksradsforhandlingene":

"Aa kalle dette for et referat av Høyesteretts P.M. er ikke en gang "sannhet med modifikasjoner", det er saavidt jeg kan forstaa en usannhet".

Paa side 18 sier Bonnevie:

"at det i virkeligheten er Bergs svakhet som er forklaringen til at Presidentskapet "kom paa gale veier" og endog henstillet til Kongen aa abdisere, og i et brev av 13.12.46 henstillet Bonnevie til Paal Berg at han burde stille sig for Riksrett.

Denne digresjon er for aa belyse Gjennfrontens leder hvis virksomhet generalkonsul Dietrich Hildisch ble et særlig uhyggelig offer for i en epoke av norsk retts historie, som kan kalles for Bergs, Solems, Arntzens, Gundersens og mange andre norske juristers gyllne "rettsferie". Herrens arbeid riktignok som maur med en tjær idrett. Lens lovensov. De er ikke svake

Etter tyve dager i Møllergaten 19, hvor han hadde til cellekamerat Eivind Næs, som døde en tid etterpaa - kom læge og sa at Hildisch øieblikkelig skulde overføres til alminnelig sykehus. Lægen ga beskjed til direktøren og kriminalsjefen at at dette maatte skje øieblikkelig. Men hva skjedde: Sykevognen kom riktignok øieblikkelig, Hildisch ble lempet inn og vognen bl